

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ МЕТОДОЛОГІЇ ВИКЛАДАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ТА ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ

ПРІОРИТЕТИ ОСВІТНЬОЇ ТРАЄКТОРІЇ СТУДЕНТА В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ТА ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ

Н.О. Весела, канд. філол. наук

Донецький університет економіки та права, м. Бахмут

В умовах глобалізації перед системою освіти постають нові завдання та розкриваються нові перспективи. У підготовці майбутніх фахівців акценти зміщуються у бік використання інноваційних освітніх технологій, спрямованих на якісний освітній результат. Нові підходи до організації освіти у вищій школі зорієнтовані у першу чергу на виховання особистості, готової до самоосвіти і розвитку власних пізнавальних можливостей та інтересів, самовдосконалення і самореалізації, готовності до успішної адаптації у процесі подальшої професійної діяльності. Досвід європейських країн у сфері побудови загального освітнього простору відображено в Лісабонській концепції, у якій передбачаються нові принципи модернізації, пов'язані з мобільністю фахівців і рівноцінністю їхньої компетенції, а також практичні підходи до механізмів оцінки і визнання документів про освіту. З огляду на цей досвід, а також національні умови модернізації системи освіти, сучасні форми і методи навчального процесу у вищих навчальних закладах (ВНЗ) постійно вдосконалюються з метою активізації студентів до самостійної творчої роботи, розвитку їх фахового інноваційного мислення, творчого використання наданих знань, умінь і практичних навичок. Розробляються положення з організації навчального процесу, освітньо-професійні програми, навчально-методичне забезпечення, нові методи викладання навчальних дисциплін з використанням сучасних інформаційних технологій, методи залучення студентів до НДР і її стимулювання, до написання наукових статей, виступів на семінарах, науково-практичних конференціях, круглих столах, до участі в олімпіадах, конкурсах НДРС та ін. Основні аспекти вдосконалення викладання дисциплін в контексті модернізації системи освіти знайшли відображення в роботах закордонних і вітчизняних дослідників: проблематиці глобалізації інтелектуальної сфери присвячені роботи Ф. Альтбаха, О. Пічкура, А. Филипенка, Ф. Фукуями; питання академічної мобільності розглянуті В. Астаховою, С. Вінсент-Ларкіною, С. Маргінсоном.

Сьогодні формування і реалізація державної політики у сфері вищої освіти забезпечуються шляхом гармонійної взаємодії національних систем освіти, науки, бізнесу та держави з метою забезпечення стійкого соціально-економічного розвитку держави. Національною доктриною розвитку освіти визначені наступні завдання: вихід вітчизняної освіти на ринок світових освітніх послуг, поглиблення міжнародного співробітництва, розширення участі навчальних закладів, вчених, педагогів та студентів в проектах міжнародних організацій та співтовариств [1]. У цей час кількість студентів, які отримують освіту в країнах Європейського Союзу, стрімко збільшується, що сприяє підвищенню мобільності молоді. Конкурентоспроможною в майбутньому буде людина, яка опанувала основи наук, володіє новітніми способами сприйняття і передачі інформації, освічена і практично підготовлена, насамперед у професійному, мовному та світоглядному контексті. Саме в такому ключі розгортаються світові трансформаційні процеси в системі освіти, науки та інформаційних технологій. Частково вони реалізуються і в Україні. В Україні є ВНЗ, рівень яких не поступається провідним європейським університетам, а рівень деяких – значно переважає їхні показники. Однак, незважаючи на певні зміни, ситуація у сфері вищої освіти України залишається складною. Головним показником ефективності навчання мають стати не просто сума знань, які студент засвоїв у процесі перебування у ВНЗ, а здатність до їх самостійного здобуття, вміння користуватися джерелами і засобами інформації, постійно підвищувати рівень своєї освіти. Обдаровані студенти повинні підтримуватись, для них, в умовах глобалізації, створюються особливі умови для розвитку інтелектуальних здібностей; підвищується їх суспільний статус, вони краще забезпечуються матеріально. Освіта має формувати людину, конкурентоспроможну не лише у вітчизняному, а й у світовому виробничому та соціокультурному середовищі; фахівці повинні вміти подати себе на ринку праці, показати (і продати!) свої потенційні можливості, мати необхідний для конкурентного середовища здоровий прагматизм, «настирливість» та «розумний егоїзм».

Важливою складовою навчального процесу є самостійна робота студентів. За останні десятиріччя в системі освіти виникло серйозне протиріччя – між стрімкими темпами збільшення знань та обмеженими можливостями засвоєння інформації в період навчання. Це зумовило перехід суспільства від традиційної моделі «освіти на все життя» до нової моделі «освіти протягом усього життя». ВНЗ мають насамперед формувати у студентів вміння вчитися, потребу в самоосвіті, що підвищує якість навчання [2, с. 36]. Від організації самостійної роботи багато в чому залежать результати навчання студентів та їх майбутня практична діяльність. Посилення ролі самостійної роботи означає принципово нову організацію навчального процесу у ВНЗ, який повинен будуватися таким чином, щоб розвивати у студентів здібності до саморозвитку і творчому застосуванню отриманих знань. Таким чином, сучасний освітній процес – це перехід на методи активного навчання, мета якого – якість. Саме тому процес організації самостійної роботи студентів займає провідне місце в сучасній вищій освіті і потребує уваги. При цьому вища школа має створити такі умови, які б спонукали студентів до самостійного пошуку, саморозвитку, самовдосконалення, індивідуальної творчої роботи, адже в майбутньому від цього залежатиме рівень розвитку нашої держави.

Перелік посилань:

1. Про вищу освіту : Закон України від 01.07.2014 №1556-VII.
2. Паршакова О. Проблеми організації та контролю самостійної роботи студентів у світлі Болонського освітнього процесу / О. Паршакова // Вища освіта України. – 2010. – № 2. – С. 36-43.
3. Скотт П. Глобалізація університету / П. Скотт // ВВШ «Alma Mater». – 2000. – № 4. – С. 3-8.

ОСОБЛИВОСТІ ТА КОНКУРЕНТНІ ПЕРЕВАГИ МАГІСТЕРСЬКОЇ ПРОГРАМИ «УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМ РОЗВИТКОМ» У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ

*О.Г. Головка, канд. екон. наук, доцент
К.В. Орехова, канд. екон. наук, доцент
Харківський навчально-науковий інститут
ДВНЗ «Університет банківської справи»*

В умовах стратегічної спрямованості України на інноваційний тип розвитку адаптація суб'єктів господарювання до нових умов ринкової економіки та її активне реформування тісно пов'язані з інноваціями як рушійною силою економічного зростання.

Розширене відтворення інноваційного процесу в усіх сферах багатогранної діяльності суб'єктів господарювання, раціональне залучення інноваційного потенціалу з метою забезпечення конкурентоспроможності потребує формування механізму стратегічного інноваційного розвитку, використання якого на протигагу стихійному інтуїтивному пошуку напрямів інноваційного розвитку дозволить не тільки підвищити результативність інноваційної діяльності, а і надасть потужні можливості для підвищення ефективності функціонування суб'єктів господарювання в умовах нестабільного економічного середовища. Тому виникає потреба у підготовці кваліфікованих фахівців у сфері науки, інновацій та інформатизації України.

В 2015-2016 н.р. та 2016-2017 н.р. в Харківському навчально-науковому інституті ДВНЗ «Університет банківської справи» впроваджено магістерську програму «Управління інноваційним розвитком» [2].

Мета магістерської програми «Управління інноваційним розвитком» полягає в підготовці професіоналів-управлінців в галузі інноваційної діяльності, які володіють креативним мисленням, компетентні в питаннях системного аналізу і фінансової оцінки підприємства, можуть прогнозувати та оцінювати інноваційні ризики [01].

- Перевагами магістерської програми «Управління інноваційним розвитком» порівняно з іншими є:
- орієнтація на активну діяльність випускників у сфері інновацій;
 - формування компетенцій в управлінні інноваційним розвитком підприємства;
 - набуття навичок впровадження інновацій відповідно до міжнародних стандартів.
- Особливостями магістерської програми «Управління інноваційним розвитком» є:
- формування професійних знань та компетенцій в управлінні інноваційною діяльністю та інноваційним розвитком підприємства;
 - вивчення процесу створення і просування нового продукту на ринок із застосуванням новітніх інформаційних технологій в управлінні інноваційною діяльністю;